

عنوان مقاله:

اثر بخشی مشاوره گروهی بر خودکارآمدی و پرخاشگری در زندانیان معتاد به آمفتامین

محل انتشار:

سومین همایش ملی راهکارهای توسعه و ترویج علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره و آموزش در ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

محمدصادق صفوت - نویسنده مسوول دکترای حرفه ای پزشکی مدرس دانشگاه پیام نور پزشکی زندان

امیرحسین احمدی - کارشناس ارشد روان شناسی عمومی مدرس دانشگاه روان شناس زندان

محمود گندمکار - کارشناس روانشناسی

ایوب خرمدل - دانشجوی کارشناس ارشد مدیریت مالی

خلاصه مقاله:

هدف: مداخلات روان شناختی می تواند به واسطه ایجاد تغییرات جسمانی، روانی، اجتماعی و فرهنگی در بهبود خودکارآمدی و کاهش پرخاشگری زندانیان معتاد به آمفتامین سهم به سزایی داشته باشد. پژوهش حاضر با هدف اثربخشی مشاوره گروهی بر خودکارآمدی و پرخاشگری در زندانیان معتاد به آمفتامین در زندان شهرستان داراب انجام شده است. روش: این پژوهش به صورت آزمایشی با پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری همراه با گروه گواه انجام شده است. آزمودنی های پژوهش شامل 30 نفر از تعداد 150 نفر زندانی که استعمال آمفتامین داشتند به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. (گروه آزمایش 15 نفر - گروه گواه 15 نفر) برای جمع آوری داده ها از پرسش نامه خودکارآمدی عمومی شرر و آدامز و مقیاس پرخاشگری باس و دورکی (1975) استفاده شد. پایایی ابزارها با روش محاسبه ضریب آلفای کرونباخ احراز گردید. مشاوره گروهی طی 3 ماه هر هفته به مدت 60 دقیقه بر روی آزمودنی های گروه آزمایش انجام شد و در این فاصله گروه گواه برای انجام مداخله روان شناختی در لیست انتظار قرار گرفت. یافته ها: نتایج تحلیل آماری نشان داد که بین نمرات آزمودنی ها در مقیاس های خودکارآمدی و پرخاشگری تفاوت معنادار وجود دارد. نتیجه گیری: با توجه به یافته ها می توان گفت که مشاوره گروهی باعث افزایش خودکارآمدی و کاهش پرخاشگری در زندانیان معتاد به آمفتامین می شود.

کلمات کلیدی:

مشاوره گروهی، خودکارآمدی، پرخاشگری، آمفتامین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/594846>

